

17.17 Circular Informativa

EL TRIBUNAL SUPREM ESTABLEIX QUE LA INDEMNITZACIÓ PER EXTINCIÓ DE CONTRACTES INDEFINITS NO FIXES PER COBERTURA DE VACANT ÉS DE 20 DIES

El Ple de la Sala Social del Tribunal Suprem en Sentència de 28-03-2017 (Rec. 1664/2015), dictada en unificació de doctrina, sense cap vot particular en contra, ha revisat criteris anteriors i ha modificat el seu criteri anterior relatiu a la indemnització aplicable en el cas d'extinció d'un contracte indefinit no fixe degut a la cobertura de vacant.

Fins aquesta sentència el Tribunal Suprem distingia dos supòsits si l'extinció de la relació contractual es produïa perquè la plaça era objecte d'amortització, la indemnització havia de ser de 20 dies per any de servei i si ho era per cobertura reglamentària per un altre empleat públic la indemnització havia de ser de 12 dies.

Ara el Tribunal Suprem canvia la seva línia hermenèutica i fixa per als dos supòsits (amortització i cobertura reglamentària) una **indemnització de 20 dies amb el límit de 12 mensualitats.**

Molt sintèticament les raons que esgrimeix el Tribunal Suprem són les següents:

- 1) El personal indefinit no fixe, no és equiparable al temporal, sinó l'EBEP no hauria fet altra distinció que entre fixes i temporals i no hagués utilitzat a més el vocable indefinit.
- 2) L'origen jurisprudencial de la figura del personal indefinit, no fixe, es troba en l'ús abusiu de la contractació temporal.
- 3) La figura jurídica del contracte indefinit-no fixe, diferent al contractat temporal i del fixe, existeix a l'empara d'un buit normatiu i, segons l'Alt Tribunal, cal reforçar el quàntum de la indemnització reconeixent una superior a la que té dret el treballador temporal.
- 4) Malgrat que la situació d'aquesta extinció no encaixa exactament en cap dels supòsits d'acomiadament de l'article 52 ET, l'extinció per cobertura reglamentària del lloc de treball podria ser assimilable a les que el legislador considera com a causes objectives que permeten l'extinció indemnitzada del contracte.

Així doncs, cal tenir en compte aquesta nova interpretació jurisprudencial en l'extinció dels contractes indefinits no fixes per cobertura reglamentària del lloc de treball ocupat per un treballador que té reconeguda aquesta condició que han proliferat per l'ús generalitzat de contractació temporal (interinitat per vacant fonamentalment) per les restriccions a la convocatòria de places que, des de l'any 2011, s'ha vist limitada a les taxes de reposició vigents a cada exercici.

Barcelona, 11 d'abril de 2017